

**Adoracja wspólnoty parafialnej Opatrzności Bożej
w Bielsku-Białej
w pierwszą sobotę, 5. marca 2016 r.**

**dr Wojciech Kosek
we współpracy z Beatą Krochmal**

**Rozważania prowadzone przez osiem osób:
B, D, G, M – kobiety; J, P, W, Z – mężczyźni.**

**Niniejsze opracowanie zostało opublikowane tutaj 5. marca 2016 r.
(czas rozważań z pieśniami: około 63 min)
(czas z odmawianiem Różańca św.: około 93 min)**

**Rozważania wstępne
(czas tych rozważań: około 19 min)**

Z Ukochany Jezu! W pierwszą sobotę marca 2016 roku przyszliśmy do Ciebie wraz z Niepokalaną Maryją, Twoją i naszą Matką. Pragniemy z miłością trwać w sakramentalnym zjednoczeniu z Tobą, o Jezu, który przyszedłeś do nas w Komunii Świętej. Trwamy na modlitewnej adoracji po Eucharystii, aby swoją świadomą obecnością przy Tobie odpowiedzieć na Dar, jakim zechciałeś być dla nas, przychodząc w Komunii Świętej. Trwamy z miłosną uwagą ukierunkowaną na Ciebie, bo gorąco pragniemy upodobnić się do Najświętszej Maryi Panny w miłości, jaką Ona Ciebie ukochała. (1:01)

Z **Pieśń: *Jezu w Hostii utajony* – 1-2 zwrotka (1:22)**

G W naszej miłości do Ciebie, o Jezu obecny pod eucharystycznymi postaciami, pragniemy w tej chwili naśladować Maryję, stojącą na kalwaryjskim wzgórzu obok Ciebie, zawieszzonego na drzewie krzyża. Pamiętamy, że właśnie tam, na Kalwarii, w chwili najcięższej z wszystkich chwil Twojego i Jej życia, nam dałeś Swoją Matkę za naszą Matkę, a Jej powierzyłeś nas jako Jej dzieci. Teraz zatem, gdy w Komunii Świętej przyjęliśmy Ciebie będącego w stanie oddawania życia na Kalwarii, pragniemy wraz z Maryją i tak jak Ona być blisko Ciebie. (0:58)

G **Pieśń: *Matko Najświętsza do Serca Twego* – 1 zwrotka (0:34)**

P Ukochany Jezu! Gdy biskup diecezji Leiria w 1939 roku publicznie ogłosił nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca, napisał takie słowa, objaśniające cel tych nabożeństw: „Krzywdy wyrządzone dzieciom rozgoryczają nas bardziej niż krzywdy, które nas samych dotykają. To samo odnosi się do najbardziej kochającego Serca Maryi Niepokalanej. Matka Jezusa – **zniewagi, które Jej Boskiemu Synowi są wyrządzane, ranią do głębi także Jej Serce**. Dlatego u stóp Krzyża na Kalwarii była Matka, Matka Bolesna”¹. CHWILA CISZY „... **zniewagi, które Jej Boskiemu Synowi są wyrządzane, ranią do głębi także Jej Serce**”. CHWILA CISZY (1:06)

P **Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 1 zwrotka* (0:28)**

D Biskup Leirii pisał dalej tak w związku z nabożeństwem pierwszych sobót²: „Matka nasza – powierzona w testamencie przez Jezusa w czasie Jego agonii; CHWILA CISZY Matka nasza – powierzona w testamencie przez Jezusa w czasie Jego agonii; dlatego nienawiść, zło, które ludzie popełniają wobec siebie nawzajem, są realnie wykroczeniami wobec Matki Niebieskiej. CHWILA CISZY ... nienawiść, zło, które ludzie popełniają wobec siebie nawzajem, są realnie wykroczeniami wobec Matki Niebieskiej – bo Ona jest Matką naszą, powierzoną w testamencie przez Jezusa w czasie Jego agonii; (1:02)

D **Pieśń: *Matko Najświętsza do Serca Twego – 2 zwrotka* (0:34)**

W Ukochany Zbawicielu! Teraz, gdy trwamy w eucharystycznym zjednoczeniu z Tobą, z przejęciem wyznajemy, że głęboko wierzymy w ten cud, iż dane nam jest być z Tobą i z Maryją nie tylko tu, w naszym kościele parafialnym w 2016 roku, ale i tam, na Golgocie, w 33 roku, kiedy to Ty, o Ukochany, z wysokości krzyża wypowiadasz słowa powierzenia nas Matce Bolesnej. Z powagą stając w godzinie Twojej agonii na Golgocie, z pokorą przyjmujemy smutną prawdę o naszej osobistej skłonności do zła, skłonności do ranienia Ciebie i Twojej Matki. CHWILA CISZY O Chryste! W tej godzinie łaski pokornie błagamy o to, by w sercu każdej i każdego z nas dokonał się cud przemiany, cud odejścia od ulegania słabościom, cud miłowania Boga i Maryi. CHWILA CISZY W tej godzinie łaski pokornie błagamy Ciebie, o Chryste, o świętość dla każdej i każdego z nas... Niechaj przemiana serc naszych będzie pocieszeniem dla Ciebie, o Panie, i dla Maryi. CHWILA CISZY Przez wstawiennictwo Twojej i naszej Matki słowami pieśni błagamy o świętą przemianę serc naszych (1:52)

W **Pieśń: *Matko Najświętsza do Serca Twego – 1-5 zwrotka* (2:50)**

¹ Bez autora, *Wynagrodzenie Niepokalanemu Sercu Maryi. Nabożeństwo pierwszych sobót pięciu kolejnych miesięcy*, w: Voz da Fátima, Ano XVIII, Fátima, 13 de Outubro de 1939 N.o 205 (*Głos Fatimy*, 13. października 1939 r.), s. 1, tłumaczył Wojciech Kosek:

http://www.adoracja.bielsko.opoka.org.pl/Voz_da_Fatima1SobotyPL.html

² Tamże.

B Kochany Jezu! Oto dziś zgromadziliśmy się na nabożeństwie pierwszych sobót. Cel tego nabożeństwa objaśnił biskup Leirii w 1939 roku w słowach: „Nabożeństwo to wypływa naturalnie z objawień w Fatimie w 1917 roku. To właśnie Serce Maryi, zbolelej z powodu zraty tak wielu dusz, sprowadziło Ją z Nieba do Cova da Iria, aby porozmawiać z małymi pastuszkami. Ona ukazała się, mówiła do dzieci. Niezrównanie piękna, jednak ze smutnym uśmiechem, jak to jest u Matki przepełnionej goryczą. Dawała im wskazówki dla wierzących nie tylko Portugalii, ale i całego świata”³. (1:02)

B *Pieśń: Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 2 zwrotka (0:28)*

J Dalej biskup Leirii tak napisał o przyczynie smutku Twojej, o Jezu, Matki Maryi: „**Niestety, Jej ukochany Jezus w dalszym ciągu jest znieważany; zli ludzie uwłaczają Mu bluźnierstwami i obrażają Go, dobrego Boga, najbardziej strasliwymi grzechami.** Narody oficjalnie zdystansowały się od Boga i w konsekwencji wybuchła ponownie strasliwa wojna, która bezpośrednio lub pośrednio dotyka wszystkich ludzi i grozi pograżeniem całego świata w morzu nienawiści i krwi!”⁴ (0:51)

J *Pieśń: Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 3 zwrotka (0:28)*

M I w końcu biskup postawił zadania, jakie powinniśmy spełniać w związku z tym, że Ty, o Panie, jesteś znieważany, a przez co niewymownie cierpi Niepokalane Serce Maryi. Napisał on tak: „**Niestety, Jej ukochany Jezus w dalszym ciągu jest znieważany... Jak nie czuć rozgoryczenia Serca Maryi, Matki Boga i Matki naszej!?** Zabiegajmy o to, aby zadośćczynić Mu przez przestrzeganie przykazań prawa Bożego, posłuszeństwo Kościołowi Świętemu, przez modlitwę i częste przystępowanie do sakramentów. To tak mało, o co Nasza Pani nas prosi!... Któż nie zechce tego posłuchać? Niech będzie błogosławione i pochwalone Niepokalane Serce Maryi!”⁵ (1:09)

M *Pieśń: Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 4 zwrotka (0:28)*

Z Ukochany Panie Jezu! Pragniemy kochać Ciebie tak, jak kocha Ciebie Twoja i nasza Matka, Maryja. Zdajemy sobie wprawdzie sprawę, że nie mamy takiej duchowej mocy, aby w pełni naśladować miłość Maryi do Ciebie, wierzymy jednak, że nasze pragnienia i szczerze wysiłki będą skuteczne, jeśli poprzez modlitwę otworzymy serca na działanie Twojej wszechmocnej łaski. Pragniemy zatem teraz poprzez Różaniec święty wejść w świętą przestrzeń Niepokalanego Serca Maryi, aby za Jej przyczyną i Jej wzorem obficie zaczerpnąć duchowej mocy od Ciebie, Boga ukrytego pod postaciami Przenajświętszej Hostii. Panie, prowadź nas w tajemnice doskonałego życia – życia Twojego i Twojej Matki. Amen. (1:14)

Z *Pieśń: Zawitaj Matko Różańca świętego – 1-2 zwrotka (1:18)*

³ Tamże.

⁴ Tamże.

⁵ Tamże.

Różaniec święty ⁶

(czas rozważań różańcowych: około 6 min)

Tajemnica 1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

G Co czuła młoda dziewczyna przyjmująca na siebie los świata? Ta sama pokora w świadomości swoich ograniczeń była siłą w odpowiedzi, jakiej udzieliła. To nie tylko przyjęcie planu, który został spisany przed wiekami, to przede wszystkim współpraca z łaską. Bóg, mający nieskończoną moc, pozostawił jej wypełnienie wolnej woli człowieka. Ile razy moje życie polega na kalkulacji? Wchodzę tylko w sytuacje, w których widzę zysk, bo polegam na sobie. Dzisiaj proszę Matkę Bożą, by nauczyła mnie, jak odpowiadać «fiat». Co jest moim zwiastowaniem w życiu? To drugi człowiek. Dany i zadany. Gdy pozwalam zamieszkać drugiemu człowiekowi w sobie, staję się świątynią Ducha Świętego. (1:14)

Tajemnica 2. Nawiedzenie św. Elżbiety przez Matkę Bożą

P Maryja nosząca pod sercem Jezusa wyrusza w podróż. Nie jest to łatwa droga, ale Maryja, pełna radości, idzie. Jezus nazwany Słowem jest dobrą nowiną. Maryja niesie tę pierwszą ewangelię pomimo trudu. Misjonarka żywego słowa daje nam przykład, jak głosić Chrystusa. Jest patronką ewangelizacji. Jak przekroczyć siebie, niosąc Słowo Boże? Pomóż zaufać, że każdy odcisk i ból jest zwiastunem życia wiecznego. Naucz wyjścia z egocentryzmu na krańce samego siebie, po drugiego człowieka. Choćby sensem mojego stworzenia była jedna osoba, której mam zanieść Jezusa, czuję się spełniony. (1:04)

Tajemnica 3. Narodzenie Pana Jezusa

D Bóg przychodzi na ten świat jako człowiek. Maryja nigdy nie spoczęła na laurach. Owe «fiat» ponawiała jeszcze wiele razy zwyczajnym, codziennym życiem. Każdy owoc łaski, jaki otrzymała, dzieliła z najbliższymi, a jego ziarno wysiewała ponownie w grunt. Pomnażała dany jej majątek, będąc wierną w sprawach najmniejszych. Patrząc w jej rozmiłowane spojrzenie i widząc w nim miejsce dla siebie. Ten obraz z cichej betlejemskiej stajni uczy, jak patrzeć na drugiego człowieka. Odwaga i pokora św. Józefa to wskazówka, jak trwać przy Jezusie. Dopada mnie zaduma nad stworzeniem człowieka. Pierwsza adoracja Najświętszego Sakramentu w dziejach świata. Pozostaję w tej ciszy. (1:13)

Tajemnica 4. Ofiarowanie Pana Jezusa w Świątyni

⁶ Por. <http://sytheon.blog.deon.pl/category/deon/page/3/>

W Bóg, dając Maryi i Józefowi władzę rodzicielską nad swym synem, pozostawił ich decyzji Jego losy. Oni ofiarowali Go Bogu i nie była to jedynie kwestia prawa. Tam zobaczył ich Symeon, człowiek, który całe swoje życie podporządkował szukaniu Jezusa. Uwierzył w Niemowlę i wystawił Je, dośpiewując do Magnificatu zakończenie. Symeonie, módl się za nami, byśmy potrafili widzieć w Chlebie Eucharystycznym Boga i z należnym Mu szacunkiem witali Go w każdym tabernakulum. Zdejmij z naszych oczu łuski, za którymi piszemy własne scenariusze, byśmy sercem rozpoznawali Chrystusa pod postacią Chleba, Wina i drugiego człowieka. Panie przymnóż nam wiary! (1:11)

Tajemnica 5. Odnalezienie Pana Jezusa w Świątyni

B Kolejny raz spotykamy Świętą Rodzinę wypełniającą nakazy prawa i tradycji. Zapewne patrząc na Niech, Jezus uczył się posłuszeństwa – w pełnej wolności. Jednak tego dnia sprawił im po ludzku zawód. Przestraszeni rodzice odnaleźli go dopiero w Świątyni. W odpowiedzi usłyszeli, że przecież jest w tym, co należy do Jego Ojca. Jezus sprawił swoim rodzicom smutek, by dać wyraźną odpowiedź tym, którzy Go szukają po dziś dzień: «Wiesz, gdzie Mnie szukać». Jezus czeka na nas w każdym tabernakulum. Żadne gadzety, poradnie czy ideologie nie ukoją naszego smutku i braku. To tylko substytuty, które odrywają się, powiększając ranę. Zrobić to może tylko Jezus w Eucharystii. (1:13)

Rozważania po Różańcu świętym

(czas rozważań: około 35 min)

J Najdroższy Zbawicielu! Starając się odpowiedzieć na zaproszenie Maryi do szczególnie intensywnej modlitwy zadośćczynnej w pierwsze soboty, przyjęliśmy podczas Mszy Świętej Ciebie w Komunii Świętej. Wiemy, że najbardziej oczekiwanym przez Ciebie darem, którym możemy Ciebie pocieszyć, jest wzrost w świętości nas samych i naszych bliźnich. Dlatego też, aby nie zaprzepaścić szansy otrzymania od Ciebie świętości, świadomie trwamy na modlitewnym czuwaniu teraz właśnie – teraz, gdy mocą Komunii Świętej jesteśmy w niewyobrażalnie bliskiej jedności z Tobą. (1:01)

J **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 1 zwrotka (0:42)**

M Ukochany Jezu! Mamy świadomość, jak bardzo jest to bolesne dla Ciebie i dla Twojej Matki Maryi, gdy my odchodzimy od mądrości Bożych przykazań – danej nam przez Ciebie wąskiej ścieżki ku pełni życia, ku pełni upodobnienia do Boga w świętości. Pragnąc pocieszyć Ciebie, o Jezu, i Twoją Matkę Maryję, usilnie prosimy o przymnożenie świętości sercom naszym, o uzdolnienie nas do zachowywania Bożych przykazań. Wierzymy, o Panie, że wyciągając błagalnie ręce ku Tobie teraz, w czasie naszego eucharystycznego zjednoczenia, o Jezu-Hostio, będziemy przez Ciebie wysłuchani. Trwamy tak wierząc, że właśnie w tym naszym wzajemnym zjednoczeniu Ty działasz szczególnie intensywnie jako Zbawca, uwalniający swoich umiłowanych od uwikłania w zło. **(1:20)**

M **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 2 zwrotka (0:42)**

Z Ukochany Zbawicielu! Przed chwilą w rozważaniach różańcowych otwieraliśmy nasze serca na działanie Twojej łaski, zdolnej przemienić nas w ludzi świętych, oddanych Bogu, podobnych do Niepokalanej Maryi w Jej oddaniu się Bogu i Jego planowi zbawienia rodzaju ludzkiego. Wierzymy, że Twoja Boska moc oczekuje otwarcia naszych serc i umysłów na prawdę wymagań, jakie Ty sam stawiasz nam przez usta naszych pasterzy. Wierzymy, że dziś, w pierwszą sobotę miesiąca, powinniśmy z odnowioną uwagą wsłuchać się w to, co napisał biskup Leirii. **(0:58)**

Z **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 3 zwrotka (0:42)**

G Wierzymy, o Ukochany Jezu, że oczekujesz otwarcia naszych serc i umysłów w zamyśleniu nad prawdą wymagań, jakie Ty sam stawiasz nam przez biskupa Leirii. Tym zamyśleniem pragniemy wypełnić teraz wezwanie Maryi do rozważania jednej tajemnicy Różańca świętego. Chcemy zatem rozważyć tajemnicę Śmierci Twojej na Golgocie i tajemnicę naszej z Tobą współpracy dla osiągnięcia pełni skuteczności tej Ofiary. Chcemy wzorem Niepokalanej Maryi jednoczyć się z Tobą, działającym w nas mocą tej Ofiary, jaką złożyłeś na Golgocie, a w jakiej wzięliśmy udział dzięki Mszy Świętej i przyjętej Komunii Świętej. **(1:05)**

G **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 4 zwrotka (0:42)**

P Ukochany Zbawicielu! Dnia 13. października 1930 r. biskup diecezji Leiria, na której terenie leży Fatima, w sposób oficjalny uznał fatimskie objawienia Matki Bożej, ale tylko te, które miały miejsce w 1917 roku. Biskup napisał wówczas tak: „Na mocy tego co wyjaśniliśmy i innych spraw, które pomijamy dla rzeczy zwięzłości, wzywając pokornie Ducha Bożego i pokładając nasze zaufanie w Najświętszej Maryi, po przyjęciu opinii konsultorów naszej diecezji, mamy przyjemność: (1) po pierwsze: ogłosić jako godne wiary widzenia dzieci w Cova da Iria, w Parafii Fatima w tej diecezji, w dniach między 13. maja a 13. października 1917 roku; (2) po drugie: dopuścić oficjalnie kult Naszej Pani z Fatimy”⁷. **(1:16)**

⁷ José Alves Correia da Silva, biskupa Leirii, List pasterski Divine Providence – Opatrzność Boża – odnośnie oficjalnego uznania kultu Naszej Pani z Fatimy, Leiria 1930, tłumaczył Wojciech Kosek:

P **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 5 zwrotka (0:42)**

D Najdroższy Jezu! Ogłosiwszy prawdziwość objawień z 1917 roku, ksiądz biskup skierował do swoich diecezjan słowa, które i my powinniśmy przyjąć z powagą. Biskup napisał wówczas tak: „**Teraz pozostaje nam**, ukochane dzieci w naszym Panu, **ostrzec was**, że jeżeli dana nam łaska Najświętszej Panny jest wielkim źródłem radości i pocieszenia dla nas, to nasz obowiązek, by odwzajemnić Jej dobroć, jest nawet większy”⁸. CHWILA CISZY „Teraz pozostaje nam, ukochane dzieci w naszym Panu, ostrzec was, że jeżeli dana nam łaska Najświętszej Panny jest wielkim źródłem radości i pocieszenia dla nas, to nasz obowiązek, by odwzajemnić Jej dobroć, jest nawet większy”. (1:11)

D **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 6 zwrotka (0:42)**

W Kochany Panie Jezu! Patrząc na Ciebie, tak blisko obecnego pod postaciami Przenajświętszej Hostii, pytamy dziś: „W jaki konkretnie sposób powinniśmy odpowiadać na łaskę fatimskich objawień? W jaki konkretnie sposób powinniśmy odwzajemnić się za dobroć objawiającej się Maryi. Co powinniśmy czynić, aby nie zmarnować tej łaski?”. Odpowiedź znajdujemy w następujących słowach biskupa Leirii: (0:43)

B „Doświadczenie ostatnich lat pokazało, że «oczy Boga są otwarte i Jego uszy baczne względem błagań w tym miejscu», ale jest konieczne to, abyśmy przez **czystość** naszego życia, przez **przestrzeganie** przykazań Boga i nakazów Kościoła, przez uszanowanie i **posłuszeństwo** wobec nauczania Stolicy Apostolskiej – okazali się doskonałymi katolikami, ponieważ «nie każdy, który mi mówi: ‘Panie, Panie’, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który czyni wolę Ojca Mojego, który jest w niebie – ten wejdzie do królestwa niebieskiego»”⁹. (0:58)

B **Pieśń: Zbliżam się w pokorze – 7 zwrotka (0:42)**

J Klęcząc wraz z Niepokalaną Maryją przed Tobą, o Jezu, nasz ukochany Oblubieńcze, każda i każdy z nas w głębi swojego serca stawia dziś pytania: Czy usilnie zabiegam o **czystość** mojego serca? Czy usilnie zabiegam o czystość myśli i słów? Czy usilnie zabiegam o czystość moich czynów? Czy usilnie zabiegam o czystość moich relacji z siostrami i z braćmi? Czy moją odpowiedzią na łaskę objawień Matki Bożej w Fatimie jest święta czystość mojego serca? Czy moją odpowiedzią na łaskę objawień Matki Bożej w Fatimie jest święta czystość tych, z którymi się spotykam? Jakie jest moje serce? Czy moje serce jest czyste? Jakie jest podobieństwo mojego serca do Niepokalanego Serca Maryi? (1:14)

http://www.adoracja.bielsko.opoka.org.pl/Divine_Providence_Fatima_1930PL.html

⁸ Tamże.

⁹ Tamże.

M Klęcząc wraz z Niepokalaną Maryją przed Tobą, o Jezu, nasz ukochany Oblubieńcze, każda i każdy z nas w głębi swojego serca stawia dziś pytania: Czy przez przestrzeganie przykazań Boga i nakazów Kościoła okazuję się dobrym katolikiem? Czy jestem przekonany / przekonana do prawdy, objawionej w Pierwszym Liście Świętego Jana Apostoła, że „miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie” (1J 5,3)? **CHWILA CISZY** Czy jestem przekonany / przekonana do prawdy, objawionej w biblijnym stwierdzeniu, że „miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie”? (1:09)

Z Ukochany Jezu! Jakże pragniemy naśladować Niepokalaną Maryję w posłuszeństwie wobec Boga: jakże pragniemy uwierzyć całym sercem w tę podstawową prawdę, iż Boże przykazania są najważniejszym źródłem mądrości życiowej, mądrości, która zapewnia nam i pomyślne życie w doczesności, i szczęście na zawsze w wieczności. Jednakże zdajemy sobie sprawę, że zły duch i świat kuszą nas do odchodzenia od wymagań Bożych przykazań. Dlatego też z tym większą uwagą pragniemy zaczerpnąć z doświadczenia, jakie stało się udziałem wielu pokoleń Izraela, z których według ciała pochodzi Niepokalana Maryja, a w konsekwencji i Ty, Jezu. Oto na kartach Pisma Świętego zapisano takie słowa zachęty i przestrogi: (1:15)

G „Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? **Opuściłeś źródło mądrości.** Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. **Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum,** a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców?” (Ba 3,9-15) (1:03)

P „Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł miejsce [przebywania mądrości] lub kto wszedł do jej skarbców? Gdzież są zwierzchnicy narodów i panujący nad zwierzętami ziemi, ci, co igrają z ptakami powietrznymi, ci, co gromadzą srebro i złoto, w których ludzie złożyli ufność, a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy, którzy obrabiają srebro, trują się, tak że prawie nie kończy się ich praca? Zniknęli i do Szeolu zstąpili, a inni stanęli na ich miejsce. Młodszy ujrzał światło i zamieszkał na ziemi, ale drogi mądrości nie pojęli, nie poznali jej ścieżek ani jej nie uchwycili, a synowie ich od drogi swej daleko odeszli” (Ba 3,14-21). (1:22)

D „Nie słyszano o niej w Kanaanie ani w Temanie jej nie widziano. Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi, kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy, drogi mądrości nie znają ani nie pamiętają o jej ścieżkach. O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga, jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca, wysoki i niezmierny. Tam urodzili się olbrzymi, sławni od początku, wielcy, biegli w walce. Ale nie tych wybrał Bóg ani im nie dał drogi do mądrości. Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli, zginęli z powodu swej nierozwagi” (Ba 3,22-28). **(1:03)**

W „Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć, któż ją z obłoków sprowadził? Któż przepłynął przez morze, a znalazł ją i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto? Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę i kto by rozpoznał jej ścieżkę. Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem. ...” (Ba 3,29-33). **(0:50)**

B „On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może z Nim się równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem ukazała się ona na ziemi i zaczęła przebywać wśród ludzi. **Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki.** Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy je zaniebują, pomrą” Ba 3,36-4,1). CHWILA CISZY „On jest Bogiem naszym. ... Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi... **Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki.** Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy je zaniebują, pomrą” CHWILA CISZY „**Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki.** Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy je zaniebują, pomrą” **(1:25)**

B **Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 1 zwrotka* (0:43)**

J Klęcząc wraz z Niepokalaną Maryją przed Tobą, o Jezu, nasz ukochany Oblubieńcze, każda i każdy z nas w głębi swojego serca stawia dziś pytania: Czy jestem przekonany / przekonana do prawdy, przekazanej nam przez Boga za pośrednictwem świętego Jana Pawła II, iż miłość względem Kościoła wyraża się w posłuszeństwie wobec norm liturgicznych, których przestrzeganie powierzone jest i kapłanom, i Ludowi Bożemu? Czy jestem wewnętrznie, w sercu, przekonany / przekonana, że – jak napisał Jan Paweł II – „Kapłan, który wiernie sprawuje Mszę św. według norm liturgicznych, oraz wspólnota, która się do nich dostosowuje, ukazują w sposób dyskretny, lecz wymowny swą **miłość** do Kościoła”¹⁰. **(1:14)**

J **Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 2 zwrotka* (0:43)**

¹⁰ Jan Paweł II, Encyklika *Ecclesia de Eucharystia*, nr 52 b.

M Klęcząc wraz z Niepokalaną Maryją przed Tobą, o Jezu, nasz ukochany Oblubieńcze, każda i każdy z nas w głębi swojego serca stawia dziś pytania: Czy jestem przekonany / przekonana do prawdy, przekazanej nam przez Ciebie za pośrednictwem świętego Jana Pawła II, zawartej w takich oto słowach: „Wszystkich zatem synów umiłowanych zachęcamy, aby podane do wiadomości postanowienia szczerym umysłem i chętną wolą wypełnili, umocnieni nadzieją, aby dyscyplina Kościoła odzyskała moc i dlatego także zbawienie dusz uzyskało z pomocą Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła, lepsze oparcie”¹¹. (1:04)

M *Pieśń: Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 3 zwrotka (0:43)*

Z Klęcząc wraz z Niepokalaną Maryją przed Tobą, o Jezu, nasz ukochany Oblubieńcze, każda i każdy z nas w głębi swojego serca stawia dziś pytania: Czy jestem przekonany / przekonana do prawdy, przekazanej nam przez Ciebie za pośrednictwem świętego Jana Pawła II w następujących słowach: „... **Chrystus Pan przebogatego dziedzictwa Prawa i Proroków, które z historii doświadczenia Ludu Bożego w Starym Testamencie powoli wzrastało, bynajmniej nie zniszczył, lecz wypełnił (Mt 5, 17)**, tak że ono w nowy i doskonalszy sposób należy do dziedzictwa Nowego Testamentu. Choć więc św. Paweł – wyjaśniając misterium paschalne – naucza, że **usprawiedliwienie jest dane nie z uczynków prawa, lecz z wiary** (Rz 3,28; Ga 2,16), to jednak ani nie wykluczył mocy obowiązującej Dekalogu (Rz 13,8-10; Ga 5,13-25; 6,2), ani **nie zaprzeczał roli dyscypliny w Kościele Bożym** (1 Kor rozdz. 5 i 6). Tak więc pisma Nowego Testamentu pozwalają, abyśmy znacznie lepiej rozumieli **doniosłość dyscypliny** i abyśmy głębiej mogli pojąć **więzy, które ją w sposób wznioślejszy łączą ze zbawczym charakterem samego Orędzia Ewangelii**”¹². (1:59)

Z *Pieśń: Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 4 zwrotka (0:43)*

G Czy jestem wewnętrznie, w sercu, przekonany / przekonana, że – jak napisał Jan Paweł II – „Również w naszych czasach posłuszeństwo normom liturgicznym powinno być na nowo odkryte i docenione”¹³. Czy nie ciąży na moim sumieniu grzech nakłaniania wspólnoty do lekceważenia norm liturgicznych, obowiązujących podczas Mszy Świętej i adoracji Najświętszego Sakramentu? Czy to nie z mojego powodu kapłanom lub wiernym przestało zależeć na posłuszeństwie wobec praw i nakazów, którymi z miłości do Ludu Bożego Stolica Apostolska normuje dobór pieśni podczas liturgii eucharystycznej? Czy cenię posłuszeństwo normom Kościoła, obowiązującym podczas przyjmowania Komunii Świętej? Czy wierzę, że Bóg sownie wynagrodzi tych, którzy stawiali w obronie świętej karność kościelnej? (1:24)

¹¹ Jan Paweł II, Konstytucja Apostolska *Sacrae disciplinae leges*, Watykan 1983 r.

¹² Tamże.

¹³ Jan Paweł II, Encyklika *Ecclesia de Eucharystia*, nr 52 b.

G Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 5 zwrotka (0:43)*

P Czy jestem wewnątrznie, w sercu, przekonany / przekonana, że – jak napisał biskup Leirii – „konieczne jest, abyśmy przez czystość naszego życia, przez przestrzeganie przykazań Boga i nakazów Kościoła, przez uszanowanie i posłuszeństwo wobec nauczania Stolicy Apostolskiej – okazali się doskonałymi katolikami, ponieważ «nie każdy, który mi mówi: ‘Panie, Panie’, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który czyni wolę Ojca Mojego, który jest w niebie – ten wejdzie do królestwa niebieskiego»”¹⁴. (0:55)

P Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 6 zwrotka (0:43)*

D Najdroższy Jezu! Powoli dobiega końca nasze spotkanie z Tobą i Maryją. Pragniemy, by w naszych sercach pozostały wezwania, jakie biskup Leirii kierował w 1930 roku do swoich diecezjan w liście, ogłaszającym prawdziwość objawień Maryi w Fatimie. Niech Twoja łaska znajdzie odpowiedź serc naszych, abyśmy wypełnili to, co zostało zapisane na końcu tego cennego dokumentu w następujących słowach: (0:43)

W „W specjalny sposób polecamy naszym ukochanym diecezjanom **miłowanie naszego Pana w Przenajświętszej Eucharystii, nabożeństwo do Najświętszej Panny**, do św. Józefa, do świętych dusz w czyśćcu, codzienne odmawianie przynajmniej pięciu dziesiątek Różańca, porzucenie grzechów cielesnych, nieskromnych mód i niemoralnej lektury, praktykę pokuty, na której podejmowanie Jezus tak bardzo nalega i o której Najświętsza Dziewica, Nasza Pani, mówiła tak wiele, miłosierdzie ku wszystkim naszym braciom, a głównie ku chorym i biednym”¹⁵. (0:57)

W Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 7-8 zwrotka (1:26)*

B Ukochany Zbawicielu! Dziś, w pierwszą sobotę marca, w posłuszeństwie wobec Niepokalanej Twojej i naszej Matki Maryi, z wdzięcznością za Twoją eucharystyczną obecność trwamy w modlitewnym wołaniu o świętość serc naszych i serc wszystkich ludzi. Powstaniem z grzechów, postępem w świętości – pragniemy pocieszyć Ciebie, zadośćuczynić za to wszystko, co obraża Boga... Niech z naszych serc płynie pieśń miłości i zadośćuczynienia wobec Ciebie, o Chryste, i wobec Niepokalanej Maryi, ogromnie zasmuconej wszystkimi grzechami, jakimi ludzkość obraża Ciebie, jakże dobrego Boga! Teraz, gdy powoli dobiega czas naszego miłosnego przebywania z Tobą i z Maryją, pragniemy trwać do Apelu Jasnogórskiego w ciszy. Niech nasze serca przenika Twoja miłość i miłość Maryi-Matki... Niech nasza miłość pociesza Twoje Boskie Serce i Jej Serce Niepokalane. Amen. (1:32)

¹⁴ José Alves Correia da Silva, biskupa Leirii, List pasterski Divine Providence – Opatrzność Boża – odnośnie oficjalnego uznania kultu Naszej Pani z Fatimy, Leiria 1930, tłumaczył Wojciech Kosek:

http://www.adoracja.bielsko.opoka.org.pl/Divine_Providence_Fatima_1930PL.html

¹⁵ Tamże.